

DE NATURA: JE PORTE UN JARDIN.

Data: Del 27 de setembre de 2006 fins el dia 29 d'octubre de 2006.

Lloc: Centre de Documentació i Museu Tèxtil.

Organitzadors: Carole Simard-Laflamme.

Descripció: L'exposició presenta escultures de diferents formats, fetes sempre a partir de retalls de vestits usats que l'artista ha tallat i manipulat, entreteixint-les amb filferros i treballant-les amb plàstic o cobrint-les amb capes metal·litzades i convertint-los en peces de tres dimensions que, essent contemporànies, evocuen alhora les vivències del passat, com el cicle de la vida i de la terra.

La mostra està presidida pel "Gran retaule" (de més de 8 metres), un veritable jardí de flors, terra i fils d'or creat a partir de robes de la mare de l'artista. Al seu voltant, dotze peces elaborades amb els teixits de tantes altres "collites" en diferents ciutats o regions

El fons sonor que acompanya les obres de Carole Simard és la composició "Trois paysages proustiens", feta per François Tousignant especialment per a ella.

DE NATURA: JE PORTE UN JARDIN coincideix durant el mes d'octubre amb una altra mostra del treball de Carole Simard que amb el títol "Los vestidos del tiempo: Habit, Hbaitat, Habitus es podrà veure fins a gener de 2007 en el **Museo del Traje C.I.P.E. del Ministerio de Cultura, a Madrid**, (<http://museodeltraje.mcu.es>), amb el recolzament de l'Ambaixada del Canadà.

"Bricot no sospitava que ningú es pogués interessar per un vestit o un jardí com per una d'obra d'art"
(A la *Recerca del temps perdut*, Marcel Proust)

La nostra terra sembla un teixit immens. De vegades espès i regular; d'altres, irregular i esclarissat. Terra brutal i rugosa com fibra d'acer, també és dolça i florida com els vestits de la meua mare. La seva escorça reflexa els costums dels habitants que la trepitgen, dels habitants que la malmeten. Però sobre els seus cossos enterrats renaixeran altres arbres.

El jardí de la meua mare és fruit d'una recollida de roba d'ella que vaig fer un temps després de la seva mort. Aquests vestits, desfets i descosits, trossejats, com si fossin llavors, els vaig regar amb sorra del meu país i els vaig atraparen una matèria plàstica. Aquesta petita unió íntima amb la meua mare la vull cantar a la seva manera, quan, vestida d'una roba florejada, deia "porto un jardí". Ella pensava en les flors del seu jardí, que cuidava al ritme del seu humor disposant els colors, les herbes i els fullatges segons els seus aspectes i textures. Ella somniava amb els matisos dels millors colors. És cert; de dia, portava vestits de flors, i al vespre sempre anava de negre, com si al captard haguéssin desaparegut els motius que decoraven la seva vida. Seguint la llum del dia, semblava retenir-ne només l'essencial".

(de Carole Simard-Laflamme: *Habit-Habitat-Habitus*, Éditions d'art le Sabord, 2002)

Carole Simard va néixer a Baie-Sant-Paul i viu a Saint-Lambert, al Quebec. Després d'una formació en arquitectura va fer una llicenciatura en museologia a la Universitat de Montréal. Ha viatjat a Europa, Àfrica, Àsia i Orient Proper; com artista

plàstica ha creat grans obres monumentals integrades a l'arquitectura i ha participat en nombroses instal·lacions i esdeveniments col·lectius a Japó, França, Itàlia i Suïssa. Ha presentat una cinquantena d'exposicions individuals al Canadà i altres països. Ha publicat diversos llibre, el més recent dels quals, "Vox fibrae", recull una experiència apassionant de treball en equip amb compositors contemporanis.

Amb la col·laboració de:
 Consell de les Arts et les Lettres del Quebec
 Ministeri d'Afers Exteriors i Comerç Internacional de Canadà.

DE NATURA: JE PORTE UN JARDIN.

Fecha: Del 27 de septiembre hasta el 29 de octubre de 2006.

Lugar: Centre de Documentació i Museu Tèxtil.

Organiza: Carole Simard-Laflamme.

Descripción: La exposición presenta esculturas de diferentes formatos, hechas siempre a partir de recortes de vestidos usados que la artista ha troceado y manipulado, entretejiéndolos con alambres y trabajándolos con plástico o cubriéndolos con capas metalizadas para convertirlos en piezas tridimensionales que, siendo contemporáneas, evocan a la vez las vivencias del pasado, como el ciclo de la vida y de la tierra.

La muestra está presidida por el "Gran retablo" (de más de 8 metros), un auténtico jardín de flores, tierra e hilos de oro creado a partir de fragmentos de trajes de la madre de la artista. A su alrededor, doce piezas elaboradas con los tejidos de tantas otras "colectas" en diferentes ciudades o regiones.

El fondo sonoro que acompaña las obras de Carole Simard es la composición "Trois paysages proustiens", hecha por François Tousignant especialmente para ella.

DE NATURA: JE PORTE UN JARDIN coincide durante el mes d'octubre con otra muestra del trabajo de Carole Simard que con el título "Los vestidos del tiempo: Habit, Habitat, Habituspodrá verse hasta enero de 2007 en el **Museo del Traje C.I.P.E. del Ministerio de Cultura, en Madrid**, (<http://museodeltraje.mcu.es>), con el apoyo de la Embajada de Canadà.

"Brichot no sospechaba que nadie pudiera interesarse por un traje o un jardín como por una obra de arte"
 (En busca del tiempo perdido, Marcel Proust)

Nuestra tierra parece un inmenso tejido. A veces espeso y regular; otras, abierto y desigual. Tierra brutal i rugosa como fibra de acero, también es dulce y florida como los vestidos de mi madre. Su corteza refleja las costumbres de los habitantes que la pisan, los habitantes que la destruyen. Pero sobre sus cuerpos enterrados renacerán otros árboles.

El jardín de mi madre es fruto de una recogida de ropa suya que hice un tiempo después de su muerte. Estos trajes, deshechos y descosidos, troceados, como si fueran semillas, los regué con arena de mi país y los atrapé en una materia plástica. Esta pequeña unión íntima con mi madre la quiero cantar a su manera, cuando, vestida con un traje de flores, decía: “*llevo un jardín*”. Ella pensaba en las flores de su jardín, que cuidaba al ritmo de su humor disponiendo los colores, las hierbas y los follajes según sus aspectos y texturas. Ella soñaba con los matices de los mejores colores. Es cierto; de día, vestía trajes floreados, y por la noche siempre iba de negro, como si al atardecer hubieran desaparecido los motivos que decoraban su vida. Como la luz del día, parecía retener sólo lo esencial.

(de Carole Simard-Laflamme: *Habit-Habitat-Habitus*, Éditions d’art le Sabord, 2002)

Carole Simard nació en Baie-Sant-Paul y vive en Saint-Lambert, en Quebec. Después de una formación en arquitectura se licenció en museología en la Universidad de Montréal. Ha viajado por Europa, África, Asia y Próximo Oriente; como artista plástica ha creado grandes obras monumentales integradas en la arquitectura y ha participado en numerosas instalaciones y acontecimientos colectivos en Japón, Francia, Italia y Suiza. Ha presentado una cincuentena de exposiciones individuales en Canadá y otros países. Ha publicado varios libros, el más reciente de los cuales, “Vox fibrae”, recoge una experiencia apasionante de trabajo en equipo con compositores contemporáneos.

Con la colaboración de:

Consejo de las Artes y las Letras de Québec.

Ministerio de Asuntos Exteriores y Comercio Internacional de Canadá.

DE NATURA: JE PORTE UN JARDIN.

Date: from 27 September to 29 October 2006.

Place: Textile Museum and Documentation Centre.

Organized by: Carole Simard-Laflamme.

Description: The exhibition comprises sculptures of many kinds, all made from pieces of used cloth that the artist has cut or adapted, interweaving them with wires and covering them with plastic or layers of metal to make them three-dimensional. The pieces are highly contemporary but, at the same time, evoke the experience of the past, the circle of life and the history of the earth.

The display is presided over by the “Great reredos” (measuring more than 8 metres), a veritable garden of flowers, earth, and gold thread made out of the clothes that once belonged to the artist’s mother. To either side are twelve pieces made with fabrics from the artist’s other finds in different cities and regions.

The soundtrack that accompanies Carole Simard's work is the composition "Trois paysages proustiens", written especially for her by François Tousignant.

During the month of October, **DE NATURA: JE PORTE UN JARDIN** coincides with another display of Carole Simard's work, entitled "Les robes du temps: Habit, Habitat, Habitus" on show until January 2007 at the **Museum of Costume, affiliated to the Ministry of Culture in Madrid**, (<http://museodeltraje.mcu.es>), with the support of the Canadian Embassy.

"Brichot had no suspicion that one might be interested in a gown and in a garden as works of art"
(In search of lost time, Marcel Proust)

The earth is like an immense fabric. Sometimes it is thick and regular; sometimes irregular and see-through. Brutal and rough like fibres of steel, or soft and florid like my mother's dresses. The earth's crust reflects the acts of the planet's inhabitants who tread on it and mistreat it. But above their interred bodies other trees will grow.

"*My mother's garden* is based on a collection of her clothes that I put together some time after her death. These clothes, unstitched and torn, cut up into small pieces, like seeds ... I covered them with sand from my country and trapped them in plastic. I would like to celebrate this small, intimate reunion with my mother in her way, when, wearing a flowered dress, she would say "Je porte un jardin" She would think of the flowers in her garden, which she tended as her mood carried her, laying out the colours, plants and leaves according to their appearance and their textures. She dreamt of shades of the finest colours. It's true: during the day, she wore flowered dresses and in the evening she always wore black, as if, when night fell, the motifs that decorated her life disappeared. She followed the light of day, and seemed to retain only the essential part of it".

(by Carole Simard-Laflamme: Habit-Habitat-Habitus, Éditions d'art le Sabord, 2002)

Carole Simard was born in Baie-Sant-Paul and now lives in Saint-Lambert, Quebec. After training as an architect she studied museology at the University of Montreal. She has travelled to Europe, Africa, Asia and the Near East; as an artist she has created monumental pieces integrated in architectural creations and has worked on numerous collective displays and events in Japan, France, Italy and Switzerland. She has presented around fifty individual exhibitions in Canada and other countries. She has published several books, the most recent being "Vox fibrae", which describes a fascinating teamwork project involving contemporary composers.

With the cooperation of:
The Quebec Council of Arts and Letters
The Canadian Ministry of Foreign Affairs and International Trade

---

és un consorci de:

Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

Ajuntament de Terrassa